

ημφιεσμένοι εἰσὶ σώματά τε καλὰ καὶ γένη καὶ πλούτους, καὶ ἐπειδὴν ἡ κρίσις ἦ, ἔρχονται αὐτοῖς πολλοὶ μαρτυρήσοντες ὡς δικαίως βεβιώκασιν. οἱ οὖν δικασταὶ ὑπό τε τούτων ἐκπλήγτονται, καὶ ἄμα καὶ αὐτοὶ ἀμπεχόμενοι δικάζουσι, πρὸ τῆς ψυχῆς τῆς ἕαυτῶν ὀφθαλμούς τε καὶ ὅτα καὶ ὅλον τὸ σῶμα δ προκεκαλυμμένοι. ταῦτα δὴ αὐτοῖς πάντ' ἐπιπρόσθησις γίγνεται, καὶ τὰ ἕαυτῶν ἀμφιέσματα καὶ τὰ τῶν κρινομένων. πρῶτον μὲν οὖν παυστέον ἔστι προειδότας αὐτοὺς τὸν θάνατον· νῦν γὰρ προΐσασι. τοῦτο μὲν οὖν καὶ δὴ εἴρηται τῷ Προμηθεῖ ὅπως ἂν παύσῃ αὐτῶν. ἔπειτα γυμνοὺς κριτέον ἀπάντων Σ τούτων· τεθνεῶτας γὰρ δεῖ κρίνεσθαι. καὶ τὸν κριτὴν δεῖ 11 γυμνὸν εἶναι, τεθνεῶτα, αὐτῇ τῇ ψυχῇ αὐτὴν τὴν ψυχὴν θεροῦντα ἔξαιρψης ἀποθανόντος ἐκάστου, ἔρημον ἀπάντων τῶν συγγενῶν, καταλιπόντα ἐπὶ τῆς γῆς πάντα ἐκεῖνον τὸν κόσμον, ἵνα δικαία ἡ κρίσις ἦ. ἐγὼ οὖν ταῦτ' ἔγνωκὼς πρότερον ἦ 15 ὑμεῖς ἐποιησάμην δικαστὰς υἱεῖς ἐμαυτοῦ, δύο μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας, Μίνω τε καὶ Ἐραδάμανθυν, ἕνα δ' ἐκ τῆς Εὐρώπης, Λίακόν. οὗτοι οὖν ἐπειδὴν τελευτήσωσι, δικάσουσιν ἐν τῷ λειμῶνι, ἐν τῇ τριόδῳ ἐξ ἧς φέρετον τὸ ὄδόν, ἥ μὲν εἰς μακάρων νήσους, ἥ δ' εἰς Τάρταρον. καὶ τοὺς μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας D Ἐραδάμανθυς κρινεῖ, τοὺς δ' ἐκ τῆς Εὐρώπης Λίακός· Μίνω 21 δὲ πρεσβεῖα δώσω ἐπιδιακρίνειν ἐὰν ἀπορῆτόν τι τῷ ἐτέρῳ, ἵν' ὃς δικαιοτάτη ἡ κρίσις ἦ περὶ τῆς πορείας τοῖς ἀνθρώποις· ταῦτ' ἔστιν, ὡς Καλλίκλεις, ἡ ἐγὼ ἀκηκοώ πιστεύω ἀληθῆ εἶναι· καὶ ἐκ τούτων τῶν λόγων τοιόνδε τι λογίζομαι συμβαλ-

25